

Udar strele v hlev. V Rošpohu pri Mariboru je udarila strela v hlev posestnice Marije Hauptman. Ubila je 2000 Din vredno kravo, nato je odskočila skozi okno na prosto in ni zažgala.

Strela ubila družinskega očeta. Pri St. Janžu nad Štorami je opozarjal na bližajočo se nevihto z zvonjenjem 34 letni cerkovnik Ivan Žohar. Strela je udarila v stolp in ubila Žoharja, ki zapušča ženo ter dva nepreskrbljena otročiča.

Smrtno povožena od tovrnega avtomobila. V Celju na Glavnem trgu je zadel tovrni avto g. Podgornika iz Celja 79 letno zasebnico Jero Vengust iz Celja tako nesrečno, da je padla pod zadnje kolo, ki ji je zlomilo obe nogi in je reva podlegla poškodbam med prevozom v bolnišnico.

Razne prometne nesreče. V Mariboru na Kralja Petra trgu je podrl 11. junija avto-bus 65 letnega delavca Franca Potočnik, ki si je zlomil pri padcu desno nogo. — Raznašalec peciva Francu Anžlu je v Mariboru v strmi Taborski ulici na kolesu odrekla zavora. Anžel je padel s kolesa, se je poškodoval na glavi in si je zlomil spodnjo čeljust. — V Zg. Radvanju pri Mariboru je podrl avto 63 letno slikarjevo ženo Veroniko Lužman. Priletna ženska ima znatne poškodbe na glavi. — Pekovski vajenec Adolf Zemljak iz Zg. Radgone je zgodaj zjutraj s kolesom raznašal kruh. Pri vožnji v Lutverce se je prijel zadaj za tovrni avto, da bi bil poprej na cilju. Na ovinku je vozač avto zavrl, Zemljak je zgubil ravnotežje, vrglo ga je v obcestni jarek, kjer je obležal nezavesten s hujšo poškodbo na glavi.

Hudo poškodovana mati in otroka. Na Karlovski cesti v Ljubljani se je splašil konj in se je prevrnil voz, na katerem je sedela 35 letna posestnica Rozalija Požarškova in njena otroka. Vse tri so prepeljali s hudimi notranjimi in zunanji poškodbami v bolnišnico.

Strela ubila mlado gospodinjico. V vasi G. Gradišče pri Toplicah na Kranjskem je v Bartusovi hiši pri oknu sedela in šivala mlada gospodinja. Naenkrat je med ne-

vihto zablislilo in že je bila mati dveh otrok smrtno zadeta od strele.

Kolesar podrl sodnika. Na Ložnici pri Celju je kolesar podrl sodnika Frana Brečka, ki si je pri padcu zlomil desno nogo.

Strela ubila dve kravi. V Ponikvah pri Dobropolju je 10. junija udarila strela v hišo posestnika Franca Zakrajseka. Po notranjosti je vse razbila in preskočila v hlev, kjer je ubila dve 7000 Din vredni kravi. Istočasno je imel nenaden obisk strele v isti vasi cerkovnik in krojač, kateremu je razbila veliko ogledalo. Kljub dvojnemu udaru strele ni prišlo nikjer v vasi do požara. Strela je udarila pri lepem vremenu. Le na severozahodni strani je bilo videti oblake, a dežja ni bilo.

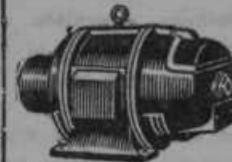
Dva delavca zasulo. V tovarni na Javorniku na Gorenjskem je podiralo stavbeno podjetje Kren peč. Pri tem delu je zasulo zidovje delavca Kovača iz Slatne vasi in delavca Antona Pristova iz Sp. Gorij. Prvemu je poškodovalo glavo ter zlomilo nogo, drugi ima hude poškodbe na glavi ter rokah. Poškodovana so prepeljali v ljubljansko bolnišnico.

Hudo povožen otrok. Kolesar iz Trbovelj je hudo povožil v Hrastniku. Slavka Hrupa, sedemletnega steklarjevega sina, katerega so oddali v celjsko bolnišnico.

Mlad orožnik smrtno ponesrečil. Z dolenskim vlakom se je pripeljal v Novo mesto 28 letni orožniški kaplar Anton Banič, doma iz Vrhpolja pri Orehovici. Hotel je obiskati domače. V Kandiji je naletel na šoferja, ki je uslužben pri pleter-skem samostanu, ki ga je povabil v traktorsko prikolico s kabino. Na ostrem ovinku pri Gor. Gradišču je šofer zgubil oblast nad traktorjem, ki se je prevrnil. Baniču je traktor v zaprti kabini zdrobil prsni koš in lobanjo. Orožnik je bil pri priči mrtev.

Razne požarne nesreče. Janezu Lipoglavu, posestniku na Klopcah pri Slov. Bistrici, je uničil podtaknjen ogenj 65.000 Din vredno gospodarsko poslopje z orodjem, vozovi in stroji. — Istega dne je postalo žrtev podtaknjenega ognja gospo-

DOBAVLJA-POPRAVLJA



motore
vseh vrst električnih strojev
Domača tovarna
IVAN PASPA I SINOV
Zagreb, Koturška 69

darsko poslopje posestnika Maksa Strmčnika v Sv. Vidu, ki ima 15.000 Din škode. — Strela je udarila v gospodarsko poslopje posestnice Elizabete Štokovnik iz Polž pri Novi cerkvi. Poslopje je pogorelo do tal. Radi vetra se je vnela tudi hiša, ki je bila oddaljena od gospodarskega poslopja komaj 4 m. Škoda znaša 30.000 Din in je le delno krita z zavarovalnino. V pogoreli hiši ni stanovala lastnica, ampak najemnik Jožef Kresnik z družino, kateremu je zgorelo skoraj vse. — Viničarjem viničarije posestnika Ant. Kolarja v Motanji vasi pri Makolah je povzročil ogenj 20.000 Din škode. — Na Gaberniku je pogorelo posestniku Henrikmu Špecu 40 tisoč dinarjev vredno gospodarsko poslopje. — Posestnica Gera Muršič v Štrigovi ima radi vpepeljenja gospodarskega poslopja po požaru 12.000 Din škode.

Razne novice.

Vinarsko društvo za dravsko banovno v naših rokah. Zadnjo soboto zvečer se je vršil v Slov. Bistrici občni zbor Vinarskega društva za dravsko banovno. Za predsednika je bil izvoljen g. I. Šerbinek, posestnik in banski svetnik iz Svečine. Podpredsednik je g. Ivan Vesenjaj. Iz odbora so izpadli g. Lovro Petovar, ki je bil več let predsednik, Zabavnik in drugi. Vinarsko društvo je očisteno JNSarjev.

Absolventje ZAKS iz okolice Maribora! V nedeljo 20. junija vsi na izlet v Selnico ob Dravi! Ob 14 se zberemo pri graščini Viltuš, od tam pa peš v Selnico, kjer si ogledamo čebelnjak predsednika čebelarke podružnice. Razpravljali bomo o izletu v Srbijo in kako bomo proslavili za-

Dežela dvojčkov
Raziskovalec Afrike, belgijski profesor Forfieres, je iz belgijskega Konga poslal domov daljše poročilo, kjer poroča, da je kakih 200 kilometrov od Stanlezeville naletel na zamorsko plemo, o katerem sodi, da je ostanek nekdanjih prvotnih prebivalcev, ker je to ljudstvo po svojem vedenju sila preprosto. Učenjak poroča še dalje, da je vsak drugi teh zamorskih ljudi dvojniki koga drugega med njimi. To izhaja pa iz tega, ker so v tem rodu dvojčki tako rekoč nekaj vsakdanjega. Rod šteje nekako tisoč glav, od katerih pa jih je polovica dvojčkov. Kakor ta raziskovalec Afrike naglašava, bo zelo važno natančneje raziskati ta

Grofov jagar.

Povest iz domačih hribov.

23

»Pa ne pri vseh. Prav pred zadnjimi, ki so bile najpotrebnejše, si zbežal.«

»Hudirja! Ali si mi na vsak korak prežala? To se ti kaj malo poda.«

»Prav nič nisem oprezovala, ker sem se na tvojo besedo zanesla. Toda ljudje so videli in vedeli povedati. Da so gledali za tabo, temu se ne moreš čuditi.«

»Ljudje — ljudje — to ti je prekleto, hinavska tovarišija!« je zavpil.

»Ne vpij tako! Mati se bodo ustrašili.«

»Kaj so pravili ljudje o meni?« je vprašal s tišim, pa razburjenim glasom.

»Pravili so, kako si že hotel k spovedi, pa si zadnji hip ušel ko zajec in odtlej nič nisi prišel v cerkev. Za takega strahopetca te nisem imela.«

»Kaj? Jaz strahopetec?« se je zopet nakuhal. »Pamet pa strahopetnost sta dve reči. Saj nisem tako neumen, da bom šel in kar vsakemu človeku na nos obesil, kaj vse sem storil, da bo potem vsem oznanil in me še pred sodnijo spravil.«

»Ali se samo izgovarjaš tako ali pa res ne veš, da ne sme spovednik ne besedice o tem izdati, kar pri spovedi čuje? Spovednik mora molčati ko grob.«

»To lahko verjame, kdor hoče — jaz ne.«

»Menda vendar ne boš rekel, da je pater Kristof lažnivec! V eni svojih zadnjih pridig — pri teh tebe seveda ni več bilo — je na dolgo in široko razložil, da mora spovednik rajši umreti, kakor pa le najmanjši greh, ki se mu ga kdo spove, izdati. Da, niti s tistim, ki je pri spovedi bil, ne sme izven spovednice govoriti o njegovih grehih, razen tedaj, če ta sam privoli.«

»Bo pač tako, da ne velja za vse grehe ista mera.«

»Prav nič ni tako. Naj se kdo spove najhujšega greha, spovednik ne sme nikomur ničesar povedati, in če bi ga sodnija hotela prisiliti, mora rajši vse pretrpeti, tudi življenje dati, črhniti pa ne sme ne besedice. Ko bi bil morilec in bi se spovedal, vse bi ostalo v spovednikovem srcu zakopano in za vse veke zaklenjeno.«

»Jaz nisem morilec!« je vzkipeł. »To so tudi take neumne čenče tvojih ljudi. Za onega z Gore so mene dolžili; prejšnji teden pa so ga našli pod plazom, ko se je sneg stajal. Da me kar za morileca imaš, to me žali.«

»O tebi vendar nisem nič rekla,« je dejala v zadregi. »Hotela sem ti le dopovedati, da mora duhovnik molčati o vsem, kar pri spovedi čuje. Strašna obljuba in zapoved ga veže.«

»Meni pa je nekdo, ki mora to vedeti, drugače povedal,« je trmasto enal svoje.

družni praznik. Na razpolago so prometna sredstva, zato naj noben absolvent ne ostane domal — Tajništvo ZAKS, Maribor.

Ravnateljstvo kn.-šk. dijaškega semenišča v Mariboru prosi preč. gg. dušne pastirje, da opozorijo starše, ki nameravajo dati svoje sinove v ta zavod, na sledeče: V zavod se sprejemajo le dijaki, ki obiskujejo državno klasično gimnazijo v Mariboru, in to tudi prvošolci. Prvošolci pa morajo poprej napraviti sprejemni izpit za srednjo šolo. Ta sprejemni izpit se vrši na drž. klasični gimnaziji v Mariboru 26. junija. Par dni poprej naj starši bodisi osebno bodisi po pošti vložijo na ravnateljstvo drž. klasične gimnazije prošnjo za pripustitev k sprejemnemu izpitu. Prošnja mora biti kolkovana z 10 Din kolikom, priložena pa morata biti krstni list in zadnje šolsko spričevalo. Po opravljenem sprejemnem izpitu naj se starši z dijaki predstavijo ravnateljstvu dijaškega semenišča, kjer bodo zvedeli za ostale pogoje, ki se tičejo sprejema v dijaško semenišče.

Tvrška J. Hutter in drug v Mariboru naznana, da je izpopolnila popolnoma stalež (številčno stanje) svojega delavstva in da daljne prošnje za sprejem v službo ne more vpoštevati ter da na dopise s prošnjami za službe in drugimi željami ne bo več odgovarjala.

Zadnje ostanke velikanske partije čevljev prodaja še Stermecki po 23, 33, 39, 49 Din, prej pa čez 200 Din.

Naplavljeno truplo splavarja. Poročali smo, da je utonil v Bezeni pri Rušah splavar Konrad Završnik. Njegovo truplo je naplavilo Drava pri Ptuj.

Truplo neznanega, kakih 35 let starega moškega so našli te dni pri brodu v Črncih nad Apačami v tako zvanem Murskem ro-kavu.

Prj. ljudeh, nagnjenih k maščobi, se izkaže naravnost.

FRANZ - JOSEFOVA

grenčica kot zanesljivo in prijetno učinkujoče sredstvo za iztrebljanje, ki se more tudi dolgo uporabljati brez posebne dijet.

FRANZ - JOSEFOVA

grenčica se dobiva v lekarnah, drogerijah in trgovinah z mineralnimi vodami.

Ogl. reg. S. br. 30474/35.

»Ta nekdo je ali norec ali pa lažnivec. Ali meniš, da bi šlo toliko ljudi, kakor si jih videl, da so pri šmarskem misijonu šli, in bi se spovedali, ko bi spovedniki smeli kaj ziniti o tem, kar pri spovedi čujejo? Ali pa si morda že čul kdaj, da se je iz spovednice kaj razvedelo?«

Nevoljno je odkimal.

»Ne daj se ogoljufati! Meni verjemi! Kar ti jaz rečem, je resnica, in jaz vem, da je tako,« je dejala odločno in s poudarkom. »Prisegam ti na svojem poštenju in zveličanju.«

Ni več dvomil. Bil pa je toliko prevzet, da ji tega ni hotel priznati. Čez malo časa je dejal brez prave zveze:

»Ne misli, da sem čisto izgubljen! Imam že tudi vero, večkrat molim; toda k spovedi ne pojdem nikoli. Jaz bom že sam opravil z Bogom.«

»Če bo le Bog tudi sam hotel s teboj opraviti!« mu je odvrnila. »Saj je vendar duhovnike zato postavil, da ti namesto njega odvezujejo od grehov.«

Ta hip se je oglasila bolnica. Preden sta stopila k nji v sobo, mu je dekle še pošepetalo:

»Ne smeš mi zameriti! Žaliti te nisem hotela, le resnico povedati.«

Notri je vprašala Cenca:

»Otroka, kaj pa sta imela, da sta bila tako glasna? Menda se vendar nista kregala?«

»Ne, ne,« je odgovoril jagar; »Veronika mi ni

Ali gospodinja lahko zbira bogastvo? To se lahko z mirno vestjo potrdi, ako se pomisli na vsoto, ki tiči v dobro ohranjenem zakladu perila. Ako bi se moralo gospodinjstvo vedno znova oskrbovati z novim perilom, bi bila domača blagajna kaj hitro izčrpana. Gospodinja stori radi tega vse, kar je mogoče, da ohrani svoje perilo čim dalj časa snežnobelo in lepo. Ona dela tako, kakor se je naučila od svoje matere in stare matere, za pranje in nego svojega perila uporablja samo dobro Schichtovo milo znamke »Jelen«.

Obžalovanja vredni slučaj.

S takim početjem se ne bodo oprali. Ob smrti visokošolca Dolinarja so bili izdani večji ter manjši letaki s črnim robom. Letaki so bili nalepljeni po Mariboru in so opozarjali poštene Slovence na vse obsodbe vredne zločin in vabili na pogreb v Konjicah. Na vodilnih JNS mestih so nahujskali mladino, ki je v nočnih urah trgala letake ter jih mazala s črnilom. V par slučajih je posegla vmes policija. Maribor je v znak žalosti razobesil črne zastave. JNSarji so pošiljali hišnim posestnikom telefonične grožnje, da morajo zastave umakniti, ali pa da jih ne smejo razobesiti. JNS je slično kakor v Ljubljani poskušala tudi v Mariboru, da bi kolikor mogoče zbrisala krivdo in zmanjšala splošno ogorčenje radi umora v Prihovi. Z različnimi nasilnimi nastopi pa so JNSarji dosegli ravno nasprotno, kar so nameravali. S trganjem in mazanjem lepakov so dokazali pred vso javnostjo, da so oni povzročitelji krvavega dejanja, nad katerim se zgražajo poštenjaki po vsej državi in zahtevajo obsodbo krivcev.

Posestnico okradel. Na Pobrežju pri Mariboru je neznan storilec izmaknil iz stanovanja posestnice Katarine Šventner Din 6500.

Kaj vse kradejo brezposelni potepuhi. V Avstriji v okolici Lipnice je bilo v zadnjem času vlomljeno v več shramb gasilskih društev. Vlomilci so kradli gasilske cevi. Izvršenih je bilo osem vlomov in odnešenih za 40.000 Din cevi. Orožniki iz

Ernovža so prijeli te dni potepuha, ki je imel v nahrbtniku dve cevi in je izpovedal, da se piše Martin Senčar ter je doma iz Podvincev pri Ptuj. Priznal je, da je vlamljal v avstrijske gasilske domove s tovarniškim delavcem Francem Peršak iz Maribora. Izmikala sta cevi, katere sta prodajala gasilskim društvom po okolici Maribora, ne da bi bila ta znala, da gre za ukradeno robo.

3000 Din vredna kobila ukradena. Posestniku Valentinu Brezniku v Zg. Porčiču pri Sv. Lenartu v Slov. goricah so najbrž klateči se cigani ukradli 3000 Din vredno kobilo.

70 letna mati žrtev prepira med sinoma. Iz Poljčan poročajo: Na večer sta se vrnila brata 36 letni Ivan Vanček in 30 letni Alojz iz Zabljeka domov. Sprla sta se med seboj, ker sta bila pijana. Mlajši je očital starejšemu brezdelje ter pijančevanje. Iz krega se je razvil spopad in mlajši je potegnil nož, da na krvav način obračuna z bratom. V trenutku zamahljaja z nožem je stopila med sina 70 letna mati, katero je zadel Alojz z nožem v prsa. Nesrečna mati ima hudo rano med drugim ter tretjim rebrom in prerezan sapnik.

V pretepu nevarno zaboden. V Stogovcih v Apaški kotlini je prišlo v vinotoču do pretepa. 57 letni Jožef Schwinger, posestnik v Drobincih, je zabodel z nožem v prsa in je nevarno ranil 35 letnega Jožefa Schmidta, posestnika v Zibereh. Hudo ranjenega so oddali v bolnišnico v avstrijsko Radgono.

V vodo. Iz Selščice pri Soteski v okolici Škofje Loke so potegnili utopljenega 33 let starega posestnikovega sina Franca Gartnerja iz Stipnika. Obstoja sum, da je fant najbrž sam skočil v vodo radi nesrečne ljubezni.

Izpred sodišča.

Redek vzrok zabodljaja pred sodniki. Lani 16. avgusta je prinesel 28 letni posestniški sin Martin Figet svojemu prijatelju Francu Trdina knjigo in ga je pro-

hotela verjeti, da sem bil jeseni pri misijonu v Šmarju.«

»Kaj? Pri misijonu si bil?«

»Da, k pridigam sem hodil; so mi bile kar po volji, posebno one patra Krištofa.«

Bolnica je od bolesti zaječala, nekaj časa je pomolčala, potem jo je začelo dušiti. Veronika je skočila k nji in jo podprla, da je prišla zopet k sebi. Tedaj je dejala Anzanu, naj jo nocoj pusti samo, ker je potrebna počitka. Rekel ji je nekaj vzpodbudnih in prijaznih besed, potem pa je šel v kamro, kjer mu je Veronika že pripravila posteljo. Drugo jutro se je jagar na vse zgodaj poslovil, obljubil pa je, da bo prej ko mogoče spet prišel. Veronika ga je spremila do hišnih vrat, da bi jih za njim spet zaklenila. Dejala mu je prijazno:

»Na svidenje!«

Ni mu pa podala roke in tudi on ji svoje ni ponudil.

Po sinočnjem razgovoru je Veronika svoje misli o grofovem jagru precej spremenila. Lansko leto je pri misijonu trdno upala, da ga bodo pridige tako prijele, da bo šel k spovedi in bo začel drugo življenje. Ker se ji ti upi niso izpolnili in je bilo kmalu po misijonu čuti zopet vse mogoče o jagru, le dobrega nič, je menila, da je pač čisto že izgubljen in zakrknjen grešnik. Pri včerajšnjem razgovoru pa je spoznala, da misijon le ni šel kar tako gluho mimo njega. Očitno je bilo, da je bil premalo po-

čudni rod, v katerem je toliko dvojčkov.

Celuloza iz abesinske rastline

Italijan dr. Mazzacuratti je začel pridobivati celulozo iz neke rastline, ki je v Abesiniji zelo razširjena in jo tam imenujejo »gina«. Ta rastlina daje posebno dosti te snovi. Gina rase povsod in ji ni treba ne gnojenja ne posebne nege. Upajo, da bo imelo odkritje dr. Mazzacurattija še velik pomen za italijansko industrijo.

Solnata kapelica

V bližini mesta Krakov na Poljskem se nahajajo veliki skladi kamenite soli. V enem teh rogov, 200 čevljev globoko, je solnata kapelica sv. Antona, narejena

sil, naj mu čita iz nje. Ker Trdina ni uslišal prošnje, je potegnil Figet nož in je zabodel prijatelja pod srce. Zabodenemu so komaj rešili v bolnišnici življenje. Figetu je prisodilo mariborsko okrožno sodišče 8. junija eno leto strogega zapor.

Obsojen radi uboja. V Mariboru je bil 12. junija obsojen na štiri leta 25 letni posestniški sin Ludvik Brunčič iz župetincev, ker je 12. februarja s krampom prebil lobanjo sosedu Francu Postraku, ki je kmalu podlegel v bolnišnici poškodbi.

Slovenska Krajina.

Beltinec. Hočemo, da vsa javnost zve, kako smo zagrebeli še zadnjo kost visoko leteče, nizko padle JNS. Dne 6. junija zjutraj se je začelo in končalo zvečer. »šenta celji den,« se bo kdo vprašal. Da ves dan so bile volitve in ves dan smo pokapali »šenta« JNS. Težko smo pričakovali ta dan, nekateri z žalostjo, da padejo, drugi z veseljem, da vstanejo, le mi, zvesti Koroščevi pristaši, z mirno vestjo, katera nas je pripeljala do zmage. JNS pa je doživela tak poraz, da so bili zelo potrjeni. Naša občina, katera ima preko 5000 prebivalcev, je bila predmet skrbi JNS, kaj bo z njo. Na vse kripilje so se trudili, da bi jo dobili pod svojo pest. Toda ni bilo sreče, 900 volilcev je proti 2000 glasno izpričalo, da se zaveda svoje slovenske narodnosti ter da ne mara svoje kože nositi na prodaj za Pucija in druge, temveč prisega zvestobo dr. Korošču.

Se zagoneten umor. Zadnje dni so potegnili iz Mure pri Sp. Bistrici truplo 30 do 35 let starega moškega. Odkrili so na utopljenca več sumljivih znakov, radi katerih je odredilo mariborsko državno pravdnštvo sodno raztelesenje. Komisija je ugotovila, da je nekdo neznancu prebil s topim predmetom lobanjo in ga je nato vrget v Muro. Oblast je uvedla obširno preiskavo.

Neznan utopljenec. Pri Črensovcih je naplavila Mura kakih 50 let starega moškega, ki je bil oblečen v gornještajski jopič. Truplo je bilo kake tri tedne v vodi in je bilo pokopano na črensovskem pokopališču.

Smrt na državni meji. V Križevcih v vinogradih pri Dolini je zadela v noči obmejna patrula

na moškega, ki je hotel prekorajiti državno mejo po nedovoljeni poti. Kakor hitro je zagledal presenečeni graničarje, se je spustil v beg in se ni zmenil za pozive na sloj. Graničarji so

oddali nanj več strelav, ki so neposlušneža smrtno zadeli. Ustreljen je 47letni Franc Racz iz Sahide na Madjarskem in je imel pri sebi 120 pengö.



Tabor slovenskih fantov in mož v Celju od 27. do 29. junija 1937.

Tabor v Celju se bo vršil pod pokroviteljstvom nadškofa dr. A. B. Jegliča.

Sporod:

V ponedeljek 28. junija: Ob 20 v mestnem gledališču športno-gimnastična akademija s peštrim sporedom. — Ob 21.30 bakljada po mestu in podoknica pokrovitelju tabora, prevz. nadškofu g. dr. Antonu Bonaventuri Jegliču in lavantinskemu vladiki prevz. knezoškofu g. dr. Ivanu Jožefu Tomažiču.

V torek 29. junija, na praznik sv. Petra in Pavla: Ob 5.30 in ob 6 v vseh celjskih cerkvah sv. maše in sv. obhajilo fantov in mož. — Ob osmih sprevod po mestu. — Ob 9.30 pred Marijino cerkvijo pridiga in sv. maša prevz. knezoškofa g. dr. Ivana Jožefa Tomažiča. Ob 10.30 na istem prostoru slavnostno zborovanje fantov in mož. — Ob 16 na Glaziji javen nastop fantov.

Zveza fantovskih odsekov je sklenila, da se vrše letošnje zvezine tekme za člane in mladce o priliki velikega fantovskega tabora v Celju, in sicer v dneh od 27. do 29. junija. Tekmuje se v telovadbi, lahki atletiki ter v odbojki.

Ministrstvo prometa je dovolilo 50 odstoten popust na vseh naših železnicah za čas od 26. junija do 2. julija opolnoči.

Preskrbljeno bo za ceneno prehrano in za skupna pa tudi za privatna prenočišča.

Tabor fantov in mož v Petrovčah preložen

Radi žalovanja za akademikom Rudolfom Dolinarjem je tabor fantov in mož v Petrovčah preložen na 20. junij.

Tabor katoliške mladine na Gomili, najlepši razgledni točki Slovenskih goric, v bližini meje med župnijami Sv. Tomaž, Polenšak, Sv. Lovrenc v Slov. goricah, Sv. Andraž, Sv. Jurij ob Ščavnici in Mala Nedelja, se vrši na Alojzijevo nedeljo, 20. junija. Ob 10 pridiga mil. g. prošta iz Ptuja, blagoslovitev prenovljene Marijine kapele, nato sv. maša z ljudskim petjem. Po službi božji zborovanje katoliške mladine. Govorniki iz Maribora in od Sv. Tomaža. Ob 14.30 litanije pri Vrhnjakovem križu, sedem minut od Gomile proti vzhodu, ob 15 v senčnatem dvorišču g. Ivana Vrhnjak v Senčaku 1 sodobna in pomenljiva igra »Podrti križ«, ki jo uprizori malonedeljsko prosvetno društvo v prid svojemu nameravanemu novemu domu. Nastopijo tudi malonedeljski pevci in godba. Ob slabem vremenu se vse preloži na prihodnjo nedeljo. Mladina poštena, pridni!

Majšperg. V nedeljo 30. maja se je vršil pri nas ustanovni občni zbor Prosvetnega društva. Pomen društva nam je obrazložil g. Kotnik, zastopnik Prosvetne zveze v Mariboru. Starši! Pristopajte v to društvo; pošiljajte vanj svoje sinove in hčere, kajti namen društva je vzgojiti svoje člane v katoliško slovenskem duhu, v duhu poštenosti in treznosti. Želeti je, da bi vsak katoliško zavezni faran bil tudi član Prosvetnega društva!

Sv. Jurij ob Ščavnici. Pri Sv. Jurju ob Ščavnici bo v nedeljo 20. junija proslava 65 letnice rojaka notranjega ministra g. dr. Antona Korošca. V soboto zvečer bo bakljada, v nedeljo zarana, takoj po rani službi božji, pa pri njegovi rojstni hiši slavnostno zborovanje z govori, deklaracijami itd. Vabimo ne samo domačine, ampak tudi vse sosede in druge, da se te proslave udeležijo v najobilnejšem številu. Zlasti prosimo prosvetne in druge organizacije, da pridejo v nedeljo zarana polnoštevilno in z zastavami. V slučaju slabega vremena bo proslava v Pergarjevi dvorani. Da lahko vsak izvrši svojo krščansko dolžnost, bodo sv. maše ob 5, ob 6 slovesna za slavljenca, ob pol 10 in ob 11.

že leta 1698. Oltar in razne svete podobe na stenah so vse izklesane iz soli. To je edina kapelica take vrste na celnem svetu.

»Zvon pekla«

V kitajski provinci Auvei je visoka gora Silušan, ki jo imajo Kitajci za sveto goro. Na tej gori nameravajo Kitajci, ki so budisti, obesiti velikanski zvon, kateri bo tehtal najmanj 20 ton. Zvon ulivajo kar na vrhu gore. Ko bo zvon ulit, bo najbrž največji zvon sveta. Dvignil ga bodo v poseben stolp, ki ga tudi grade tam zraven. Ko bo zvon v novem zvoniku, bo redno zvonil. S tem zvonom hočejo kitajski budisti, ki imajo vero v pekel, »dramiti duše, ki so v peklu«. Kitajski

učen v krščanskem nauku; morda je prav to glavni vzrok, da ne more najti prave poti. V duši mu mora biti vihar, ta ali ona beseda je pričala o nekem temnem, nemirnem hrepenenju po Bogu.

Ko bi bilo mogoče tega človeka pripeljati k Bogu in ga spraviti na pravo pot krščanskega življenja! Ako bi se grofov jagar spreobrnil, bi bil to silen zgled, ki bi potegnil marsikoga za seboj.

Dolgo je Veronika premišljevala. Potem se je kratko in malo odločila: tega človeka hočem za vsako ceno spreobrniti in napraviti iz njega gorečega kristjana.

Tudi Cenca je bila v svojih mislih več ko navadno pri grofovem jagra. Ni našla miru in je venomer ječala. Večkrat je vprašala Veroniko, kak se ji Anza zdi. Izpočetka je ta odgovarjala bolj na ovinke; ko pa bolnica ni odnehala, je dejala kar naravnost:

»Ljudje vedo malo kaj dobrega o njem povedati, ali vse ne bo res. Da ima nekaj divjega na sebi, tega ni kos tajiti. Ko se bo le spovedal — in gotovo se bo —, tedaj se bo že umiril in bo postal dober človek.«

»Spovedal? — Spovedal?« je zastokala Cenca, potem se je zopet pogreznila v svoje misli.

Neki dan potem je poklicala Veroniko čisto blizu k sebi in ji je rekla boječe:

»Veronika, jaz bi se tudi morala spovedati, pa je tako strašno hudo. Dolgo, dolgo se že nisem.«

»Mati, to je tako lahko kakor nič,« ji je dejala Veronika in se je tako razveselila, da bi bila najrajši zavriskala. »Saj spovednik pomaga in čez pol ure je vse pri kraju — pa boste videli, kako mirni in srečni boste potem.«

»Da, ko bi le pravega spovednika našla!... Z župnikom sva si navzkriž; tega nočem — drugega pa ni ne.«

»Pa pride!« je dejala dekle. »Stric Gašpar mi je včeraj pravil, da gospod župnik v nedeljo odide in ga nekaj tednov ne bo doma. Namesto njega pride pater Valerijan iz Celovca. Patra Valerijana dobro poznam, je bil lansko leto v Šmarju, ko smo imeli misijon. Tako dober je in prijazen! Sama ljubezen ga je.«

Bolnica si je oddahnila. Kmalu pa se ji je lice zopet nagubalo in oči so se ji od skrbi zamračile.

»Strašnega nekaj mi je na srcu, tako strašno, da tega nikomur ne morem povedati,« je zastokala. »Tebi... tebi, Veronika, tebi bi morda mogla povedati... ti bi bila tiho, kajne?«

»To vam prisežem, mati Cenca! Sveto mi je, kar mi kdo zaupa; tega nikomur ne povem. Ali to vam ne pomaga, če se samo meni spoveste.«

»Že, že... saj ti mi lahko svetuješ in tudi pomagati.«

»Pa povejte v božjem imenu!«

»Da, da... Strašen greh sem storila... Anzanu, da, Anzanu,« je sopihala žena; »... ne, danes ti ne

Odprta noč in dan so groba vrata.

Bistrica pri Limbušu. Pokopali smo ob veliki udeležbi 36 letnega Ivana Golob na pokopališču na Pobrežju. Bil je naročnik »Slovenskega gospodarja«. Neizprosnost jetika mu je pretrgala nit življenja. V mariborski bolnišnici je previden s sv. zakramenti mirno v Gospodu zaspal. Zapušča žalujočega očeta. Naj v miru počiva!

Sv. Lovrenc na Dravskem polju. Ko se je majnik nagibal h koncu, je ugasnilo tudi življenje plemenite kmečke žene in matere Marije Peršuh v Zgornjih Pieterjih, ki jo je Bog v svoji previdnosti v dolgih mesecih hude bolezni še posebej pripravil za nebese, njenim ljubim domačim pa dal obilo priložnosti, da so ji v otroškovdani ljubezni stregli ter tudi sebi nabirali bogato zasluženo. Pokojna je v srečnem zakonu s svojim vrlim možem vzgojila enajst otrok v pravem krščanskem duhu, eden je umrl kot kaplan, drug sin je padel v vojni, tretji — gospodar na domačiji — je umrl pred petimi leti, ena hči je učiteljica, nekateri so poročeni, drugi doma v ljubečo pomoč staršem, ki sta pred dvema letoma obhajala zlato poroko. Veličastni pogreb je pričal, kako je rajno Peršuhovo (ali po domače Zimetovo) mater vse spoštovalo: ogromen spreved je vodil g. ekan Sagaj ob spremstvu rojaka p. Gabrijela, cirkovskega g. kaplana Ocvirka ter župnikovega namestnika p. Janeza Pristova D. J. v Ljubljani. Cerkevni pevski zbor je zapel ganljive nagrobnice in g. dekan se je v prelepih besedah od nje poslovil. Daj nam nebo dosti takih vrlin, zglednih žen in mater, njej pa blaženi pokoj po tolikem trpljenju! — V župeči vasi se je zmračil um dobri, skrbni krščanski kmetici Ani Koderman: našli so jo obešeno. Vsi smo prepričani, da je Bog svojo zvesto, a nesrečno služabnico z usmiljenjem sprejel. — In še se je ponesrečil 86 letni starček Anton Platinšek v Sp. sv. Lovrencu, ki je tako nesrečno padel s peči, da je kmalu potem, ko je bil spreviden, umrl. Poleg domačih duhovnikov ga je v

pogrebu spremljal tudi njegov nečak g. p. Gabrijel iz Maribora. — Vsem božji mir!

Pragersko. Na tragičen način si je končal svoje življenje Vindiš Franc. Vsi železničarji žalujemo za dragim tovarišem. Glasovi naše godbe ga niso mogli zopet poklicati v našo družbo in ne potolažiti žalujočih svojcev. Globoka rana nas boli. Rajni je bil zvest v svoji službi in priljubljen tovariš. Vzrok prerane smrti je zapisal sam. — Tudi Nadu Ivan se je nenadoma poslovil od nas. Isti vzrok je končal v dveh mesecih življenje dveh zvančnikov, naših tovarišev, ki nista mogla prenašati krivičnega ravnanja. Več bo oblast pojasnila, ki želi imeti v državni službi zadovoljne služitelje v vseh kategorijah.

Jankova pri Vojniku. Določeno je ljudem enkrat umreti! To je naredba Vsemogočnega, kateri se moramo vклонiti vsi zemljani, siromašni in bogati. Temu klicu se je odzval g. Lipovšek Anton, posestnik v Jankovi pri Vojniku, ki je umrl v starosti 68 let. Kako je bil pokojni sploš-

no priljubljen, je dokazala velika množica ljudstva, ki se je zbrala na njegovem domu, da ga spremlja na njegovi zadnji poti. V zbranih besedah se je v imenu vseh poslovil od njega g. Goršek Josip iz Frankolovega, a ob grobu je domači g. župnik in dekan Pavel Žagar spregovoril par prišrčnih besed. Pokojni g. Lipovšek je bil v splošnem mirnega, prijaznega značaja. Tudi v javnem življenju je mnogo delal. Dolga leta je bil član tako imenovane »maledolske« godbe in bil na mnogih novih mašah. Še pred vojno je precej časa županoval bivši občini Višnja vas kot odločen pristaša SLS. Saj je bil kot gost v njegovi hiši sam g. dr. Anton Korošec, takrat poslanec. S posebnim spoštovanjem se je spominjal našega voditelja, saj je še pri zadnjih volitvah odločno agitiral za listo JRZ, dasi je bil že bolan. Sočeloval je kot odbornik pri Posojilnici v Vojniku pred časom in tudi v sedanji občinski upravi. — Naj Vsemogočni obilo poplača vsa njegova dobra dela v večnosti z veseljem in blaženostjo v nebesih! Preostallim iskreno sožalje!

Kokarje. Kruta smrt je zagrenila življenje posestniku Francu Polčniku, p. d. Jernerja, iz Kokarj. Brdsko izgubo očeta obžalujejo svojci in tudi vsa okolica. Rajnemu bodi Bog milostljiv sodnik! Lemačim naše sožalje!



Jarenina. Deklaracijsko obletnico smo proslavili prav lepo. Na dan slovesnosti so vaščani okrasili hiše z zastavami, ob 15 pa se je župnija zbrala v posojilniški dvorani, kjer je predsednik občine g. Šparl v kratkih, jedrnatih besedah orisal velik pomen tega jubileja. G. kaplan Poteko Pankracij je v daljšem govoru orisal zgodovino naših bojev za samostojnost od 1848. leta naprej, posebno pa še početek naše borbe od 30. maja 1917, pa do končne zmage leta 1918, ko smo se združili z brati Hrvati in Srbi v eno državo. Tako je za tem se je vršila predstava krasne Meško-ve drame »Matic. — Poročati nam je, da nas je 8. junija obiskala huda nevihta s točo. Okrog 16 se je naenkrat od zapada pripodila nevihta, da

so bili v nekaj trenutkih vsi jarki in potoki polni vode, katera je poplavlila tudi njive in travnike. Med nevihto je padala toča, debela kot orehi, katera je povzročila hudo pustošenje po njivah, sadonosnikih in vinogradih. Ponekod je sadje in trta popolnoma uničena. Že itak se nam je obetala bolj slaba vinska in sadna letina, sedaj pa še ta nesreča. Kje bo kmet v tej stiski jemal za davke in drugo, ko pa bo primoran še hrano kupovati! Neki gospod je sicer rekel: »To imate zdaj, ko ste pa prej molili za dež!« Mislimo pa, da tega ni kriva molitev, kajti po našem mnenju še nekateri ljudje premalo molijo, zato pa nas Bog kaznuje. Oblast pa prosimo, da naj bo obzirna pri izterjevanju davkov, kajti kmet si n' sam kriv, če ga zadevajo nesreče.

Sv. Benedikt v Slov. goricah. Pri nas smo lepo obhajali 20 letnico majniške deklaracije. V predvečer so zažareli kresovi na najvidnejših točkah župnije, posebno lep kres je bil v štajngrovi, ki

morem povedati, danes sem premalo pripravljena; jutri ti povem, da, jutri.«

Ves prihodnji dan pa je molčala in še omenila ni kaj o tem. Veronika je tudi molčala, toda mnogo je molila zase in tudi pred Cenco na glas.

Na večer je prišel čisto iznenada grofov jagar in je pripeljal Sultana, velikega psa, s seboj. Pes je bil ves iz sebe, ko ga je spustil k bolnici. Lajal je, tulil in cvilil, s prednjimi tacami je stopil na posteljo in bolnico obližoval po rokah in po obrazu. Res da je bila vesela, ko je videla, kako jo ima pes rad, vendar ji je bilo te ljubezni le preveč. Težko je lovila sapo in se je z obema rokama skušala ubraniti pasje nadležnosti. Tedaj je priskočila Veronika, potegnila je psa s postelje in ga krepko prijala za ogrlek, najsi je še tako renčal.

»Nikar, dekle! Pes se ne da nobenemu tujemu človeku!« je zavpil grofov jagar.

»Ah! Meni ne stori noben pes nič,« je odvrnila Veronika; »jaz imam živali rada, živali pa mene. — Kako pa mu je ime?«

»Sultan.«

»Priden bodi, Sultan, priden, pameten, da! No, pojdi sem!« je prijazno velela psu in z roko potapljala po klopi, ki je stala na gornjem kraju postelje za vzglavjem.

Pes je koj skočil tja, kamor mu je kazala, tu je počenil, položil glavo na Cencino blazino in tiho obležal

Cenca in Anza sta kar strmela in nista vedela, komu naj se bolj čudita: ali psu ali Veroniki.

Ko je Veronika Sultana dobro nasitila, je pripravila še za jagra okusno večerjo, toda precej obilnejšo kakor ono zadnjič pred petimi dnevi. Zasmeljal se je, ko je stopil v kuhinjo in je zagledal dve veliki skledi. Resda, pošteno se je lotil, ali vsega le ni mogel pojesti. Ko je odložil žlico, je segla še Veronika v skledo, pa se kmalu najedla. Potem je šla v sobo gledat in se zopet vrnila, pomila posodo in pospravila na peči.

Ves ta čas je bila molčeča in zamišljena in mu je le na kratko odgovarjala, kar je bilo ravno potrebno.

Izenada pa je začela ona pogovor in začuda dolgo je pustila bolnica nocoj mlada dva na miru, da sta se lahko pomenila.

»Zakaj si tako v kratkem spet prišel?« je vprašala dekle in je trdno pogledala v njega. »Saj materi ni huje.«

»Pri grofu sem bil v mestu, sem imel pot, pa sem dejal, nazaj grede se oglasim pri materi, sem obljubil, da ji psa pripeljem,« je odgovoril.

»Ali gamse tako lahko pustiš same?«

»Zdaj ta čas za žive ni nevarno, dokler je mrtvih dovolj naokoli. Pri tem južju, ki je bilo zadnje dni, jih je več ko en tucat prišlo na dan.«

»Kaj praviš? Mrtvi gamsi?«

(Dalje sledi)

budizem je nekoliko drugačen kot indijski. Po tej kitajski veri se duše rajnih zbirajo v temni jami. Samo zvonjenje zvonov v budističnih templjih lahko opozori duše rajnih, da se začno očiščevati ter se tako same odrešijo dosedanjega trpljenja. Gora Kiuvašan je Kitajcem zaradi tega sveta, ker varujejo, da je na tej gori gospodar peklenskih sil dobil nesmrtnost.

Nagelj za 5000 dolarjev

V neki cvetličarni tako zvanega Rockefellerjevega centra je bil razstavljen lonec nageljnovega za katerega je zahteval vrtnar 5000 dolarjev. Cena je zato tako visoka, ker pripada rastlina neki posebni vrsti nageljnove. Vrtnar je vzgojil rastlino s cveti v petih letih.